

Regnskabet er forsvarligt og rigtigt? I saa Fald anviser man Statsrevisionen en Opgave, der ganske ligger udenfor den, der hidtil har paahvilet den med Hensyn til Statsregnskabet. Og jeg kan ikke undlade her at gøre den Bemærkning, at jeg tror, at Løsningen af Statsrevisionens Opgave ikke kan undgaa at blive lidet sømmelig overfor Formændene, thi disse skal finde sig i, at de af dem foretagne Dispositioner, foretagne under Hensyn til Rigsdagens Tarv og Rigsdagens Værdighed, i Detailler bliver Genstand for Diskussion og Kritik, maaske endogsaa meget ubehagelig Kritik, i Salen, hvor de tilmed er afbojskaarne fra at tage Ordet, naar de ikke har vejet deres Sæde. Det forekommer mig, at disse Forhold bør overvejes nærmere og ordnes saaledes, at Formændens Stilling og Værdighed ikke krænkes, hvad jeg er overbevist om, ingen her paa Rigsdagen ønsker. — Men, vil man maaske sige, Statsrevisorerne skal med Hensyn til Rigsdagens Regnskabsparagraf stille sig ganske ligesom overfor de andre Paragraffer i Statsregnskabet, det vil sige, de skal paase, at Budget og Regnskab stemmer overens, at ingen Overskridelser har fundet Sted, og eventuelt gøre Bemærkning om, at den og den Udgift ikke kan passere; og deraf kan saa lætter følge, at der gøres Ansvar gældende mod vedkommende Minister. Men hvorledes skal dette kunne lade sig gøre med Hensyn til Rigsdagens Regnskab? Der findes kun opført en ganske rund og kalkulatorisk Sum paa Finansloven, og der findes ingen Minister, der mod hvem Ansvar kan gøres gældende. Nej, vil man have Rigsdagens Økonomi ind under Statsrevisionen, bliver man nødt til at skabe et helt nyt Grundlag. Lovgivningsmagten maa saa udarbejde Budgettet; og dette maa henlægges under Ministeren, d. v. s., Formændene faar intet at gøre med den økonomiske Ledelse. Gaar man den Vej, kommer Rigsdagens Regnskabs Inddragelse under Statsrevisionen ganske af sig selv paa naturlig Maade, men det er rigtigt nok, saa vidt jeg ved, at stridende mod de i andre Parlamenter fundt omkring gældende Synspunkter. Jeg tror, at overalt hæveder Parlamenterne, at de vil være regerende over deres Økonomi, og Konsekvenserne af en Fravigelse af dette Synspunkt kan dog vist ogsaa blive mere vidtrækkende, end man i dette Øjeblik gør sig klart.

Jeg har ønsket at henlede Opmærksomheden paa, at dette Forhold ikke er saaledes at løbe til at løse paa en nem og

let Maade, og jeg beder det høje Tings Medlemmer om at overveje Sagen nærmere.

Ordføreren (Johnsen): Med Hensyn til, hvad der er Statsrevisorerens Opgave, foreligger der jo kun, hvad der er bestemt i Grundlovens § 50 og i Instruksen for Statsrevisorerne. Disse mere almindelige Bestemmelser er ikke udtømmende, og dette er ogsaa en Grund til, at en Omordning af Statsrevisionen er ønskelig. Ved Gennemgangen af Statsregnskaberne følges ikke de samme Principper hvert Aar, hvad der for øvrigt er forklarligt nok, ikke alene, fordi Statsrevisionens Medlemmer veksler, men ogsaa, fordi hvert Regnskab deles i 4 Dele mellem Statsrevisorerne, saaledes at hver enkelt Del kun bliver gennemgaaet af et enkelt Medlem. — Angaaende den anden Bemærkning af det ærede Medlem — det var Hovedindvendingen — vedkommende Rigsdagens Regnskab skal jeg sige, at det naturligtvis er et Spørgsmaal, der kan overvejes nærmere. Men lige overfor det ærede Medlems Bemærkning om, at slig Revision ikke finder Sted i andre parlamentariske Lande, vil jeg dog henvise til mine Citater under Behandlingen af det Statsregnskab, der forelaa forrige Aar, af vor mest ansete Statsretslærer, Goos og Matzen, der har den Opfattelse, at Rigsdagens Regnskaber bør behandles paa samme Maade som Statens øvrige Regnskaber. De omtaler ikke, hvorledes det er i fremmede Lande, men det er jo ikke det, der her kan være det afgørende; jeg synes for øvrigt heller ikke, det ærede Medlem nævnedes noget bestemt Land i saa Henseende. — Endvidere skal jeg sige, at det vel vilde have været heldigere, om det ærede Medlem tidligere havde gjort den Opfattelse gældende, som han nu synes at være naaet til, idet det ærede Medlem er Medlem af Udvalget for Tingets Forretningsorden og har deltaget i den Beslutning, som dette Udvalg tog, da det vedtog at sende Skrivelsen til Folketingets Forretningsudvalg. Denne Skrivelse lyder saaledes: „Da Udvalget er enig i den Opfattelse, at det er en Anomali, at Rigsdagens Regnskab ikke er Genstand for Behandling af Statsrevisorerne; og da en Forandring i saa Henseende derfor anses for ønskelig, tillader man sig at forespørge, om det ærede Udvalg for Folketingets Forretningsorden maatte dele denne Betragtning, i hvilket Fald en Tilføjelse til Folketingets Forretningsordens § 50 og til Landstingets Forretningsordens § 51 formentlig vilde være at foretage, f. Eks.